

Çocuklarımız bizim imtihanımızdır!

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا آٰمَٰلُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ

Muhterem Müslümanlar!

Çocuklar, Allah'ın lutfu, fani dünyanın süsü, ailenin çimentosu, ana ve babanın göz bebeğidir. Çocuk, âdeta kalbin bir parçasıdır.

Allah Teâlâ; neseplerin korunmasını ve neslin tevhid üzere yetiştirilmesini emretmiştir. Özellikle yeni yetişen çocuklara her şeyden önce öğretilmesi gereken şey tevhid inancıdır. Yani Allah Teâlâ sıfatlarıyla birlikte tanıtılmalı; hiçbir şekilde O'nun ortağı ve yardımcısının olmadığı, insanların O'nun hükümlerine, emir ve yasaklarına uyması gerektiği öğretilmelidir. Yaş ve idrak yönüyle bir şeyler öğrenme durumuna gelen bir çocuğa, öncelikle bu inanç kazandırılmalıdır. Nitekim bir kısım rivayetlerde, Hz. Peygamber'in kendi yakınlarından bir çocuk konuşmaya başlar başlamaz çocuğa öncelikle tevhidi öğrettiği kaydedilmektedir.

Tevhid ile birlikte, şirkin kötülüğü, bâtıllığı, şirke düşmenin büyük bir zulüm ve sapkınlık olduğu da, öncelikle öğretilmesi gereken bilgiler arasındadır. Ayette şöyle buyrulur: **“Hani Lokmân oğluna (ona öğüt verirken) şöyle demişti: ‘Oğulcuğum, Allah’a şirk koşma. Çünkü şirk büyük bir zulümdür.’”**¹

Hz. Nûh (a.s.) da kavmini Allah'a davet etmiş, bu daveti kabul ederek iman eden insanları tufandan kurtulmaları için gemisine almış, bu arada öz oğlunun da iman ederek gemiye binmesini istemişti. Ancak oğlu, iman etmediği için gemiye binmeyerek, kendi helâkini kendi elleriyle hazırlamıştır. Babalık şefkatinin eseri olarak oğlunun affedilmesi için **“Yâ Rab! Oğlum benim ailemendendir.”** diye dua etmiş, Allah da **“Ey Nûh! O senin aileden değildir, onun yaptığı sâlih olmayan, yaramaz bir iştir.”**² buyurmuştur. Buradan anlaşılacağı üzere, evlat olabilmek için sadece babanın sulbünden gelmiş olmak yetmez; bilakis Müslüman, yani Allah'a teslim olmuş bir babanın gösterdiği eğitimi ve akideyi kabul etmiş olmak gerekir.

Aziz Müminler!

Birçok insan, çocuk sahibi olmayı toplum içerisinde iftihar vesilesi olarak düşünmüş, Allah'ın ana-babaya emaneti olan bu varlıklara İslami terbiye ve edep vermediği için de, onları kendine âdeta düşman

yapmıştır. Allah (c.c.) böyleleri için şöyle buyurmaktadır: **“Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar vardır. Onlardan sakının.”**³

Evlat, insan için bir imtihan vasıtasıdır. Mala ve bilhassa çocuklara karşı olan tutku, onları ve aileyi koruma ve kollama duygusu, insanı bazen adaletten uzaklaştırabilir, haddi aşır haksızlık yapmaya sürükleyebilir. Böyle yapmak da ilahî ölçülerden sapma sonucunu doğurur. Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır: **“Ey iman edenler! Biliniz ki mallarınız ve çocuklarınız birer imtihan vesilesidir. Allah'a gelince; büyük mükâfat O'nun yanındadır.”**⁴

Efendimiz (s.a.v.), ana-babanın çocuklarına bırakacağı en önemli mirasının onları güzel terbiye etmesi olduğunu söyler. Güzel terbiye edilen çocuk, ebeveyni için ahiret mutluluğunun sebebidir.

Çocukların ruh terbiyesine önem verildiği gibi, zamanın geçerli olan bilgilerinin de onlara kazandırılması, geçimlerini temin edecekleri helal kazanç yollarının öğretilmesi de gerekir. İslam, çocuğun göstereceği kabiliyete göre yönlendirilmesini müminlere tavsiye eder. Eğer baba, çocukta iyi bir anlayış, sıhhatli bir idrak, kuvvetli bir hafıza ve yeterli bir kavrayış keşfederse onu ilme teşvik etmelidir. Zira, bu vasıflar ilmi kolayca benimseyebilmesi için çocukta fitri bir kabiliyet olduğuna delildir. Bunun yanında, çocukta meşru ve faydalı bir mesleğe yönelik bir kabiliyet ve heves görürse çocuğun o sahada yetiştirilmesini sağlaması daha uygun olur.

Değerli Kardeşlerim!

Bir de yanlış bir merhamet anlayışı oluştu. Ana-babaların çocuklarına besledikleri aşırı sevgi ve merhametleri, çocukların her türlü talebini, yaşına ve ihtiyacına bakmadan yerine getiremeye sevk ediyor. Böylece çocuklar, tatminsiz, doyumsuz ve kanaatsiz hâle geliyor. Ki bu durum ana-babaların ve toplumun en büyük imtihanı haline geliyor. Belki de, kendi fitnemizi, kendi ellerimizle beslediklerimizle oluşturuyoruz

Bizler bu dünyada mal-mülk, eş ve çocuklarla imtihan ediliyoruz. İmtihanımızı hayırlısıyla geçebilmeyi Mevla cümlemize nasip eylesin.

¹ Lokmân suresi, 31:13

² Hûd suresi, 11:42-46

³ Tegâbün suresi, 64:14

⁴ Enfâl suresi, 8:28